

תת"ע 6405/10/20 - מדינת ישראל נגד צבי שטרנברג

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 6405-10-20 מדינת ישראל נ' שטרנברג
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד שניידר

נגד

צבי שטרנברג

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 22.12.19, הודעת תשלום קנס בגין קיפוח זכות המשתמשים בדרך (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה וזאת תוך לאחר שמצלמה משטרתית תיעדה את העבירה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "בתחילה הראו לי אוטובוסים שלא שלי. רק אתמול הוא הואיל בטובו לשלוח לי סרטון שרואים את האוטובוס שלי. אני עדיין טוען שלא עברתי עבירה ואחרי שאמרתי את זה, השוטר נהיה חולה".

ביום 19.4.21, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ משה רשף, עורך הדו"ח, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/1 - מזכר נלווה לדוח תנועה, ת/2 - תע"צ הפעלת מצלמת וידאו, ת/3 - דוח אישי לתיעוד צילומים ממועד העבירה, ת/4 - סרטון שמתעד את העבירה.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 22.12.19, בסמוך לשעה 08:00, נהג הנאשם באוטובוס ציבורי להסעות מיוחדות, בתל אביב, בשדרות רוקח, מכיוון מערב לכיוון מזרח, בנתיב הנסיעה השני מימין ובהגיעו בסמוך לגשר מעל דרך נמיר, סטה שמאלה ונדחק לטור של כלי רכב שהמתינו לעלות לגשר, תוך קיפוח זכותם.

העבירה צולמה, כמתואר בעמוד 9 לפרוטוקול, שורות 19-21.

העד נשאל והשיב כי ייתכן וכלי רכב שנהגו כמוהו, לא קיבלו דו"ח, במידה והעד לא יכול היה לקבוע בבירור כי העבירה נעברה או אם לא ניתן היה לזהות את מספר הרישוי של הרכב העבריין.

העד נשאל והשיב כי הבחין בנאשם מנסה פעמיים להיכנס לטור כלי הרכב ולנתיב העלייה לגשר, אך היה על הנאשם להשתלב בתחילת הטור ולא להמתין עד השתלבות בסמוך לפיצול בין נתיבי הנסיעה.

עוד מסר העד, כי הנאשם יכול היה להמשיך בנסיעה ישר בצומת, גם לא דרך הגשר.

הנאשם העיד ומסר כי מדובר במסלול קבוע, בו הוא נוסע מדי בוקר. לגרסתו, בחלק מהימים הוא מצליח להשתלב מראש ונוסע בנתיב השמאלי ואלו בימים אחרים, הוא נאלץ להיכנס לנתיב, שכן אחרת, לא יוכל לחצות את הצומת וזאת תוך שהוא מאותת וממתין כי ייתנו לו להשתלב, כמו שקרה במקרה שבפני. הנאשם טען כי לא נדחף.

הנאשם נשאל והשיב כי לא עבר עבירה של קיפוח זכות, שכן אותה וביקש להיכנס לנתיב וזאת כיוון שלא הייתה לו ברירה ואף שהבחין בטור כלי הרכב.

הנאשם נשאל והשיב כי אין זה הגיוני לעקוף טור שלם של כלי רכב אבל כיוון שהוא נוהג באוטובוס, הוא לא יכול להשתלב ונאלץ לבקש ולעיתים לא מאפשרים לו, אז הוא נאלץ לעמוד ולהמתין אבל זה לא קורה הרבה.

לשאלות בית המשפט, השיב הנאשם כי הוא מכיר את מסלול הנסיעה ולא השתלב מיד בתחילת הטור בנתיב השמאלי, כיוון שלא הצליח ובהמשך, נאלץ לעמוד ולבקש.

לשאלה מדוע לא המשיך בנסיעה ישר דרך הצומת המרומזר, השיב הנאשם כי אף פעם לא נסע משם ולא חשב שלאותה ולבקש להשתלב, זו עבירה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

הרקע המשפטי

תקנה 21(ב) לתקנות התעבורה, קובעת בזו הלשון:

"כל עובר דרך חייב להתנהג באופן שלא:

(1) יקפח את זכותו של אדם להשתמש שימוש מלא באותה הדרך"

כבוד הש' מודריק עסק בעבירה זו בע"פ 4009/98 יוסף ורשבסקי נגד מדינת ישראל, שם חזר על עמדתו בעניין קודם, לפיה, "העבירה אינה מתגבשת בנסיבות שבהן נהג שטעה בבחירת הנתיב או מבקש בתום לב לשנות כיוון נסיעתו, מקבל במפורש את רשותו של נהג בתור המכוניות, לסטות לנתיבו....בהקשר זה, עלינו לראות את התקנה כאילו טבועה בה האפשרות להניח לאדם שטעה בתום לב בבחירת נתיב תנועה או שהסתבר לו שעליו לשנות את נתיבו, דרך להשתלב בנתיב הנכון, שלא בכפיית רצונו על אחרים.... כך ניתן להבטיח תנועה סדירה, המבוססת על יחס של כבוד הדדי, נימוס ומתינות בין המשתמשים בדרך".

הוסיף ואמר כבוד הש' מודריק בעניין ורשבסקי לעיל:

"... לזו ועיקר תקנת הקיפוח, היא בתקנת הבריות, שלא יינתן מצב בדרך שכל דאלים גבר....אכן התנהגות נהג ה"נדחף" לראש טור המכוניות בנתיב עמוס, מקוממת ומשקפת בריונות. אני תמים דעים עם ההגדרות של השופט קמא, בדבר הכיעור שבמעשה, חוצפתו של הנהג המבצע והפגיעה שהוא פוגע בזולתו הנוהג כראוי".

במקרה שבפני, עסקינן בנהג אוטובוס הסעות ואין מחלוקת, כי מסלול נסיעתו של הנאשם, היה ידוע לו מראש, כפי שהעיד הנאשם עצמו בבית המשפט.

בנסיבות אלה, לא הייתה כל מניעה, כי הנאשם ישתלב בנתיב השמאלי, מיד עם הגעתו לשדרות רוקח ולחילופין, אם לא הצליח להשתלב, יכול היה להמשיך בנסיעה ישר, במסלול המתוכנן שלו, דרך הצומת המרומזר.

בתיעוד העבירה, ניתן לראות את הנאשם סוטה באיטיות לעבר הנתיב השמאלי והעליה לגשר, בסמוך מאוד לתמרור 815 המסומן במקום, כאשר כל העת, כלי רכב בטור לעליה לגשר, ממשיכים בנסיעה, עד שלבסוף נדחק לנתיב.

התנהגותו של הנאשם, אינה חוסה תחת הנסיבות המקלות, אליהן התייחס כבוד הש' מודריק בעניין ורשבסקי לעיל ומכאן, אני קובעת כי הנאשם נהג, במודע ומבחירה, באופן בריוני, קל וחומר, מקום בו מדובר ברכב כבד, אוטובוס הסעות, שכאשר הוא מנסה להידחק לפני רכב, חזקה כי הנהג יאפשר לו להיכנס לפניו, מחשש לפגיעת האוטובוס.

לאור כל האמור לעיל הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ז' סיוון תשפ"א, 18 מאי 2021, במעמד הצדדים